

[Thomas Pedersen.]

Emigranterne fra Tyskland og Østrig. Det er for alles Vedkommende frisindede Mennesker, som nu ikke har noget Virkefelt; de maa hjælpes, for saa vidt det overhovedet er gørligt.

Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa, at Lovforslagets § 3 kan virke temmelig haardt over for politiske Flygtninge. Det siges her, at man med Bøde eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel straffer dem, der sniger sig over Grænsen uden at have de nødvendige Papirer og Pas. For politiske Flygtninge er der i Regelen overhovedet ingen anden Mulighed for at komme over Grænsen. Kun i Tilfælde af, at de fra gammel Tid har Pas, som ikke er blevet annulleret, er det muligt for dem at komme over ad normal Vej, men Hovedparten af dem, der kommer fra disse Lande, har været nødt til at snige sig ud med de allerstørste Farer. Det er derfor ganske meningsløst, at vi her i Landet fængsler disse Mennesker og idømmer dem Bøder, som de ikke kan betale, og hensætter dem i Fængsel til Afsoning af Bøderne. Jeg mener, at Paragraffen absolut maa lempes for disse politiske Flygtninge, og i Tilknytning til det, jeg har sagt, maa jeg mene, at Paragraffen vedrørende Arbejdsret, Arbejdstilladelse maa ændres, og at Politikontrollen i saa stor Udstrækning som overhovedet muligt maa lempes for disse Mennesker. Jeg siger det med saa meget større Ret, som det danske Samfund før i Tiden har stillet sig ganske anderledes large over for politiske Emigranter end nu; da de politiske Begivenheder i Rusland skyllede store Parter af den russiske Overklasse ud over Europas Lande, og en stor Del af dem ogsaa kom hertil, tog man det Standpunkt, at disse Mennesker skulde have Ret til at opholde sig her og ogsaa have Arbejdstilladelse, og de Mennesker har haft Mulighed for at opretholde Livet ved deres egne Hænders eller deres Hjernes Arbejde i den forløbne Tid. Jeg finder ikke, at der er nogen Grund til, at vi nu stiller os anderledes over for de frisindede politiske Flygtninge fra Tyskland og Østrig; de maa have samme Ret til Arbejde og politisk Virksomhed, som de andre har haft i sin Tid.

Det danske Samfund er ikke fattigere, end at vi kan give den politiske Rettighed til Folk, der i Øjeblikket intet Fædreland har. En af de Betæneligheder, der er kommet til Orde desangaaende, er, at vi har arbejdsløse nok, og det er saa vist sandt, men jeg mener alligevel, at vi maa kunne se saa stort paa det, at vi gav ogsaa

disse Mennesker en Mulighed for at skabe sig deres egen Fremtid, og at vi i øvrigt i Samarbejde med andre Lande paa dette Omraade søger at faa Vilkaarene ændret. Danmark skal naturligvis ikke bære alle Byrderne, man maa ogsaa andetsteds gaa i den Retning; gennem Folkeforbundet, om man vil, eller ved Henvendelse til andre Regeringer maa man søge at faa de bedst mulige Forhold skabt for disse politiske Flygtninge.

Schmidt: Det fremsatte Lovforslag har man ogsaa kort nævnt Fremmedloven, men man maa dog være opmærksom paa, at der gives Mennesker, der ikke er danske Statsborgere, men dog ikke er fremmede i Danmark. Det gælder især Landsdelen dernede, Nordslesvig, der nu har været knyttet til Danmark i rigeligt 15 Aar. Netop af den Grund er der en hel Del Personer, der ved Fødsel og langt Ophold i Landet eller maaske ved nære Slægtninge er knyttet til Nordslesvig, men alligevel ikke er danske Statsborgere, men tyske Statsborgere. Det kan mange Gange være en Tragedie, naar saadanne Folk paa Grund af en skærpet Fremmedlov ikke er i Stand til at holde de Baand vedlige, som de ønsker at bevare. Det, jeg tænker paa, er Mennesker, der har deres nærmeste Slægtninge deroppe, maaske ogsaa føler sig moralsk forpligtede til at hjælpe disse Mennesker, eller ogsaa selv søger Tilflugt hos Familien for at hjælpes af den, hvilket hindres ved de Vanskeligheder, der foreligger for Opholdstilladelsen. De kan faa Opholdstilladelse; man giver dem det for en kortere Tid, men i saadanne Tilfælde er det nødvendigt, at de faar et længere sammenhængende Ophold. Nu ved jeg godt, at den højtærede Minister har Lov til at give denne Tilladelse, men jeg ved lige saa godt, at det sker sjældent, og derfor vil jeg benytte denne Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at der er Tilfælde, og ikke saa faa, hvor det er meget nærliggende at give denne Opholdstilladelse. Der er Tilfælde, hvor der er Tale om Mennesker, som man maa kalde for Landets Børn, uden at de dog er danske Statsborgere. Jeg har brugt dette Udtryk „Landets Børn“ før om disse Mennesker, og jeg vil bede om og kan i Grunden ikke tænke mig andet, end at man anerkender Berettigelsen af disse Synspunkter.

Jeg kan ogsaa minde det danske Folk om, at det selv kom i Tanker om dette Forhold, dengang da der blev afstemt om Nordslesvigs Forhold, hvor Befolkningen